

Intuition del 5

Så vi udvikler sindet, evnen til at ræsonnere og vores filosofi, og vi er ret stolte af os selv, og derefter udvikler vi os endnu mere. Når sindet er udviklet, gennemgår de fleste mennesker en periode, hvor de er ateister i et par liv, for når de lægger følelsesnaturen og instinkterne bag sig, tror de udelukkende på, hvad de kan se i en periode, og man kan ikke se Gud, så mange bliver ateister. Religiøse mennesker synes, ateisterne er dårlige mennesker, men mange af dem er ret udviklede mennesker. Hvor mange her har snakket med nogle ateister på et tidspunkt?

Tilhører: Det har jeg, og de fleste af dem virker yderst intelligente.

JJ: Ja, de er ret intelligente, og det er, fordi de er ved at lære at bruge deres sind. Der sker det for de fleste af os, at vi udvikler sindet så langt, vi kan, så løber vi ind i en blindgyde, og vi kan ikke finde svar på det, vi vil vide. I begyndelsen når vi udvikler sindet, får vi svar, som andre mennesker ikke kan se. Vi indser fx, at det er dumt at tro på, at man skal brænde i helvede for evigt, og vi er ret stolte af, at vi har regnet det ud og tænker: "Jeg er langt mere intelligent end den ukloge, genfødte kristne derovre." Så man gennemgår en periode, hvor man er meget stolt af alt det, man opdager, indtil man når en blindgyde.

Hvad handler eksistens i det hele taget om, jeg er blevet født, og så dør jeg, og det er så det, men det giver ikke mening. Hvad er svaret? Og så begynder man at stille spørgsmål, som sindet ikke kan besvare. Man har ikke information nok, og man tænker: "Hvis jeg bare havde mere information, kunne jeg måske stykke det hele sammen og regne ud, hvad det drejer sig om." Så vi kommer til denne blindgyde, og når vi når dertil, findes der et gammelt udtryk, som passer perfekt: "Sindet dræber virkeligheden." Med andre ord: der findes højere verdener, og der findes en Gud, men mennesket dræber disse sandheder, dræber det faktum, at der findes andre verdener, fordi han ikke kan se dem. Han dræber den kendsgerning, at der findes højere væsner, at der findes engle, at der findes en verden af ånder, at der findes flere niveauer af eksistens, som han ikke kan se. Han dræber alle disse ting med sindet, fordi han ikke kan se dem og bevise dem. Når han har dræbt alt det virkelige med sit sind, har han intet tilbage, og hans liv bliver tomt, og i denne tomhed begynder han at stille spørgsmålet hvorfor, og han begynder at tørste efter mere information, og denne higen bliver stærkere og stærkere, indtil der til sidst sker noget. Han bryder igennem til intuitionens verden.

Så til sidst er der noget, der udløser dybere tanker – det kan være, han har et barn, som bliver sygt og er døden nær, at han oplever en skilsmisse, eller at der sker en anden tragedie i hans liv – et eller andet vil udløse det. Så indser han, at "jeg tror, jeg er ret så smart, men jeg har ikke regnet noget som helst ud, jeg ved ikke engang, hvorfor jeg er her, jeg ved ikke, hvad mit liv handler om, jeg ved ikke, hvorfor mit barn er sygt, eller hvorfor min kone forlod mig, eller hvorfor den ambolt faldt ned på min fod – jeg ved ingenting, selv om jeg troede, jeg vidste det hele. Han kæmper med det, og på grund af krisen/udløseren, begynder han at tænke, at der må være mere end bare liv og død – der er nødt til at være mere end det! På den måde sender han et signal til sin indre sjæl, og han retter opmærksomheden indad. Det er en besked til det højere selv, der lyder: Hey, jeg ønsker noget fra dig.

Det kan tage noget tid, det kan tage flere år, hvor han kæmper en kamp, han dør måske og kommer tilbage og er i den samme situation. Det varer måske et par liv, eller det kan være meget intenst i en kortere periode, men han bliver ved med at udsende disse signaler. Så en dag, hvor han måske slet ikke tænker på livets mysterier, så pludselig – for første gang – hører han det, som kaldes "den lille, stille stemme". Det er ikke som psykisme, hvor han får en meddelelse, det er ikke instinkt, men det er sjælens lille, stille stemme,

og den er anderledes, end hvad han har hørt før i sine tidligere liv.

Den er så lille og så stille, at han først tror, det er noget, han bilder sig selv ind. Først vil han slå det hen og ikke tænke så meget over det, men efter nogen tid vil han begynde at forstå det. "Det der, som jeg bildte mig selv ind, den besked jeg følte, jeg fik, betød vist alligevel noget. Jeg kan se, at den var 100 % sand. Hvis det sker igen, vil jeg være mere opmærksom." Og ganske rigtigt – fordi han lagde vægt på det, hører han den igen en dag, og han tænker endnu engang: "Det er nok bare noget, jeg bilder mig ind", for han har ikke rigtigt tillid til den endnu.

Tiden går, og han hører den igen og tænker, at den besked var da godt nok 100 % rigtig. Han begynder at lytte mere efter den og indser, at den er nøjagtig, og når han indser, at den er nøjagtig, tager hans liv en drejning. Han tænker: "Jeg modtager disse indtryk, og de må jo komme fra en eller anden kilde, og min underbevidsthed ville ikke kunne gøre det. Det betyder, at der alligevel må være en Gud, og der må findes noget højere, for jeg har adgang til noget højere, som jeg aldrig har kendt før, og det er utroligt pålideligt og utroligt oplysende."

Det er ikke, fordi den lille, stille stemme bliver højere, når han begynder at rette sin opmærksomhed mod den, men hans hørelse bliver bedre og bedre, indtil han bryder helt igennem og begynder at forstå intuitionens verden. Intuitionens verden taler princippernes sprog. Hvis du får et faktum, er det ikke intuitiv viden. Hvis du fx får en fornemmelse af, at en eller anden vil komme ud for en bilulykke, så er det psykisme. Men når du får intuitive beskeder, så kommer de som principper, og den bedste måde at udtrykke det på er, at det er en ide.

Har du nogensinde gået og bare tænkt på alt og ingenting og så pludselig fået en ide? Det er som en refleksion af det lavere intuitive, og faktisk er nogle ideer intuitive, mens andre er gætterier fra hjernen. En ide tænder et lys, og en ide er det nærmeste, et almindeligt menneske kommer på at forstå, hvad intuition er. Man kan ikke altid forklare en ide i en enkelt sætning, og nogle ideer kan man bruge en hel bog på at forklare. Når man ser en ide, ser man mere, end man kan beskrive med ord. Man kan måske se, hvor ideen vil føre hen; man kan måske se, hvor ideen kom fra; man kan måske se alle mulige variationer af ideen.

Alt, hvad der findes her i den fysiske verden, stammer fra de højere verdener – som en ide, selv jorden var en ide. Du, som et væsen lige her og nu, er en ide i Guds sind, en evig ide skabt uden for tid og rum, og fordi du eksisterede uden for tid og rum i Guds sind, betyder det, at du er evig, for du blev ikke skabt i tid, og tid vil således aldrig få dig til at forsvinde fra eksistensen.

Intuitiv viden er forskellig fra hjerneaktivitet, forskellig fra psykisme, forskellig fra mentale gætterier. Det er kontakt med sjælen. Det er vigtigt at forstå, at vi har den fysiske verden, og vi har den spirituelle verden, og vi har samspillet mellem dem. Der, hvor ånd og materie mødes, er sjælen. Du er et fysisk væsen og et åndeligt væsen, og inden i dig sker samspillet mellem ånd og materie. Sjælen findes i dette samspil. En af de bedste måder at udtrykke det på er: "Der hvor vand, land og luft mødes, og hvor der hverken er vådt eller tørt." Det er sjælen. Det er hverken ånd eller materie, men samspillet mellem de to, og det er sjælsenergi.

Sjælsenergien er indgangen til intuition og til alle de højere verdener. Når et menneske oplever dette gennembrud, ser han indad, og han ser på det fysiske og det åndelige, og så ser han lige mellem de to, og han ser indgangen til de højere verdener, som er sjælen. Det er en virkelig indgang, en indgang uden tid og rum. Forestil dig et sted på stranden, hvor vandet kommer ind, der er det tørre sand, og vandet møder det,

og her er stedet, hvor der hverken er vådt eller tørt. Det er stedet, hvor der udføres magi.

Sjælens rige er indvendigt, og det er hverken ånd eller materie, og det er her, der sker magi. Den første magi, som vil finde sted, er, at man vil trække ideer og intuitioner ned fra de højere verdener. Det er et vigtigt skridt for disciplen at tage, og alle disciple må tage dette skridt.

Det tager ganske lang tid at blive det, man kalder gennemtrængt af sjælen eller sjælsbevidst. For når vi begynder at kontakte de højere verdener, tror vi, at det er vores fantasi. Psykisme er anderledes. Når folk begynder at mærke en psykisk aktivitet, tror de virkelig på det, og en stor del af det er uberettiget tro, for de laver stadig mange fejl. Men efter at have gennemgået en periode med udvikling af det mentale og indset, at sindet dræber virkeligheden, og man ikke tror på noget overhovedet andet end det fysiske, så er det meget svært at komme tilbage til en tilstand af tro. Men nu er man på vej tilbage til at blive en troende – på det mystiske, og de mennesker, man fordømte, da man var ateist, ses nu som allierede.

På vejen tilbage til troen har man svært ved at tro på, at det er virkeligt, for det synes næsten at være for godt til at være sandt. Her troede du lige, at kun det, du kunne se, var sandt, og nu finder du ud af, at der findes alle mulige slags usynlige ting, der foregår, og som er sande, og du oplever det med en større virkelighedsfølelse end nogensinde før, men det virker for godt til at kunne være sandt. Husker I følgende citat fra Bog 1: Der er intet, der er for godt til at være sandt? Med andre ord: Alt hvad der er godt, kan være sandt, men ikke alt, hvad der synes godt, er sandt.

Der er intet, der er for godt til at være sandt. Alt, hvad vi kan se, er godt, kan vi gøre sandt, hvis vi ønsker det nok. Når et menneske har udviklet sin intuition, er det vanskeligt for ham at acceptere det. Har nogen af jer prøvet at få en ny ide, sandhed eller åbenbaring, og I synes, det ikke kan være sandt?

Yolanda fra tilhørerne: Ja, jeg har oplevet det, og mit problem er, at de fleste gange har jeg ikke tillid nok til mig selv.

JJ: Ja, og det er et stort problem. Når intuitionen begynder at bryde igennem, så vokser den stort set på grund af den tillid, vi har til det, vi modtager. I mit personlige liv har jeg også nogle gange haft svært ved at have tillid til det, jeg har modtaget, indtil jeg fandt ud af, at det var 100 % sandt, og at jeg skulle have fulgt det, og jeg oplevede dårlige konsekvenser, fordi jeg ikke fulgte det. Hvad vi skal gøre er at teste os selv lidt, og det er der ikke noget galt med, vi sikrer os, at vi er på rette spor. Når vi finder ud af, at vi er på sporet af vores intuition, så finder vi også ud af, at forskellen mellem intuition og alt andet er, at intuitionen er 100 % pålidelig.

Det eneste, som er upålideligt ved det, er, at vi får en ide eller et begreb ned fra de højere verdener og fordrejer det gennem vores personlighed og ego. Men når vi modtager det, er det rent – efterhånden som vi implementerer det, har vi en tendens til at få åndeligt hukommelsestab.

Copyright by J J Dewey